

O p o n e n t n í p o s u d e k
diplomové práce Oldřicha Novotného
„Porušení smluvních a dalších povinností profesionálního sportovce“

Předložená diplomová práce o rozsahu 65 stran vlastního textu je členěna do 5 základních částí, dále pak jednotlivých kapitol, opatřena úvodem, závěrem, resumé v anglickém jazyce a poznámkovým aparátem.

Diplomant zvolil pro svoji práci téma z oblasti sportovního práva, které jinak upravuje vztahy podléhající regulaci právem občanským, pracovním, správním i dalšími. Segment, na který se diplomant zaměřil, se týká odpovědnosti sportovce za porušení smluvních i bezsmluvních povinností. Téma jistě významné (s ohledem na roli, kterou profesionální sport ve společnosti má), pohříchu však zatím nepříliš frekventované v literatuře i judikatuře.

V úvodu autor prezentuje cíl práce, jímž má být „ucelený výklad odpovědnosti profesionálního sportovce...“. Rozhodl se však záměrně vynechat problematiku odpovědnosti sportovce za způsobené úrazy či korupci ve sportu, zdůvodňuje důvody. Toto rozhodnutí, nepochybně předem konzultované s vedoucím práce, však nepovažuji za dobré, protože jestliže má sportovní právo interdisciplinární charakter (a téma diplomové práce rovněž), pak co jiného je předmětem práva občanského, než právě odpovědnost za škodu (zejména způsobenou úrazy, především pak v kontaktních sportech).

S určitou výhradou sdělenou shora hodnotím práci jako velmi dobrou. Je zřejmé, že autor je plně tématem zaujat a z toho také pramení jeho aktivita při excerpci literatury (v judikatuře neměl příliš z čeho čerpat), ovšem i dalších zdrojů. Literární, judiciální, internetové zdroje jsou připomínány v podstatě komplexně. Daný materiál traktuje autor uměřeným způsobem, je elokventní, prokázal velmi dobrou schopnost rozboru problematiky, utřídění, zpracování a analýzu podstatných poznatků pro dané téma a rovněž i písemného zpracování.

Obsahovou a odbornou úroveň práce rovněž kvituji. Diplomant se v problematice dobře orientuje, zná ji, při jejím výkladu je jistý, nedopouští se věcných nesprávností ani zaznamenáníhodných nepřesností (přesto však – str. 5 – nejsou již občanská sdružení, nýbrž spolky, str. 14 – smlouva o spolupráci je nominátní smluvní typ?).

Obsah práce je ovlivněn výrazně tím, že autor zná prostředí cyklistického sportu; proto se také v míře velmi nadstandardní věnuje otázkám spojeným s dopingem. Za nedostatek práce to ovšem nepovažuji.

Úvodní partie práce jsou vhodnou prolegomenou do hlubšího studia sportovního práva (či práva ve sportu). Historický exkurz, stejně jako výklad o právním postavení sportovních klubů a profesionálních sportovců, mají své opodstatnění, avšak je jim správně věnována jen

nutná pozornost. Gros práce spočívá v částech 3. a 4. Následující části se poněkud odklánějí od toho, co by mělo být podrobněji zpracováno, tedy o odpovědnosti za porušení povinností, ale koncentrují se na způsoby institucionálního řešení sporů.. Např. podrobný výklad řízení před CAS je jistě cenný, jen je otázkou, zda mu není věnována pozornost na úkor toho, co by mělo být předmětem s ohledem na téma práce vyjádřené v jejím názvu a zadání. Judikatura zmiňovaná v části 6. je zajímavá a vhodně předcházející výklad doplňuje.

Formální stránku práce hodnotím rovněž pozitivně, je dobře systematicky členěna, výklad je podán srozumitelně, autor užívá právnického jazyka a frazeologie, neuchyluje se k beletristickým manýrám. Odkazy na doktrinální, judiciální a další zdroje odpovídají požadavkům vědecké práce. Neshledal jsem nekorektní převzetí textu jiného autora bez příslušného odkazu na jeho zdroj.

K formě práce přece jen drobnou výtku. Není zřejmé, proč jsou používána velká začáteční písmena nejen u slov v překládaném textu (např. str. 24 – ani tady k tomu není důvod), ale např. i jinde, viz nadpis kapitoly 4.1.3.

Závěr:

Diplomovou práci hodnotím jako velmi dobrou a doporučuji ji k obhajobě.

Při disputaci se diplomant zaměří na výklad problematiky zmíněné ve druhém a třetím odstavci na straně 36.

V Plzni dne 30.4.2015

JUDr. Alexander Šíma
oponent